

Γράφει ο **ΣΤΩΙΚΟΣ**

Παρακολουθούμε τις τελευταίες ημέρες τις κινήσεις της κυβέρνησης μαριονέτα στα χέρια του διεθνούς ιμπεριαλισμού, να διαχειριστεί τους όρους πραγματοποίησης του νέου πακέτου των σκληρών και αντιλαϊκών μέτρων που απαιτούν οι τρωϊκανοί, προκειμένου να ξεκινήσει η διαπραγμάτευση για τη χορήγηση της τελευταίας δόσης του δανείου.

Πρόκειται για μέτρα, τα οποία, αν και εφόσον ληφθούν, θα ισοπεδώσουν, ό,τι έχει εναπομείνει όρθιο στη κοινωνική ασφάλιση και τις εργασιακές σχέσεις, ενώ θα οδηγήσουν σε νέο κύκλο φορο - λεηλασίας και συρρίκνωσης των κοινωνικών δαπανών.

Μεταξύ των άλλων προβλέπεται η κατάργηση της 15ετίας για την κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, μεγάλες μειώσεις των κύριων και επικουρικών συντάξεων, αύξηση των ορίων ηλικίας για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, αλλά και σύνδεση των ετών εργασίας με ύψους των συντάξεων για όσους ήδη έχουν βγει σε σύνταξη.

Στα εργασιακά εισηγούνται την «απελευθέρωση» των απολύσεων, της κατοχύρωσης του δικαιώματος της εργοδοσίας να κηρύξει ανταπεργία (lockout), την αλλαγή της διαδικασίας προκήρυξης απεργιών από τα συνδικάτα, καθώς θα απαιτείται πλέον το 50% συν 1 των εγγεγραμμένων μελών και όχι των παρόντων.

Απαιτούν επίσης λήψη νέων δημοσιονομικών μέτρων για την κάλυψη του αποκαλούμενου δημοσιονομικού κενού - το εκτιμούν στα 2,5 δις. ευρώ - κατάργηση του μειωμένου ΦΠΑ για τα νησιά του Αιγαίου, άρση της προστασίας των πλειστηριασμών κλπ.

Η κυβέρνηση των ανδρείκελων, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, δεν έχει πρόβλημα να εφαρμόσει και τα νέα αυτά δολοφονικά μέτρα. Αλλά όχι τώρα... Αυτό που ουσιαστικά διαπραγματεύεται με τους τρωϊκανούς, είναι η εφαρμογή των μέτρων αυτών να γίνει μετά την εκλογή του νέου προέδρου της δημοκρατίας. Ζητούν δηλαδή παράταση μερικών μηνών...

Έχουν γαντζωθεί τόσο πολύ στις καρέκλες της εξουσίας, ώστε είναι ικανοί να διαπράξουν και το ειδεχθέστερο έγκλημα για να μη τις χάσουν.

Η ιλαροτραγωδία όμως που παρακολουθούμε δεν αφορά μόνο τους καθ' ἑξιν δολοφόνους του ελληνικού λαού κυβερνητικούς παράγοντες.

Αφορά και την αντιπολίτευση.

Βλέπουμε μπροστά στα μάτια μας τον ΣΥΡΙΖΑ να κάνει την μία κολοτούμπα μετά την άλλη για να προσαρμοστεί σε «ρεαλιστικότερες» θέσεις. Να πείσει δηλαδή την εγχώρια ολιγαρχία και το διεθνή ιμπεριαλισμό, ότι αν και εφόσον γίνει κυβέρνηση, δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν από την αφεντιά του.

Είναι θλιβεροί και αναξιόπιστοι για τα λαϊκά συμφέροντα. Όλοι τους. Δεξιοί και «αριστεροί» ΣΥΡΙΖέοι που καμώνονται ότι ορθώνουν αριστερό λόγο, ενώ στην πραγματικότητα αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να αλιεύσουν αριστερούς ψήφους.

Η δε ηγεσία του ΚΚΕ από την άλλη παλινωδεί ανάμεσα στον οικονομισμό (προβολή διεκδικήσεων χωρίς πολιτικό πλαίσιο) και στο τυχοδιωκτικό αίτημα του «εδώ και τώρα σοσιαλισμός».

Οι τελευταίες της κινήσεις (κινητοποίηση 1η Νοέμβρη), δύσκολα μπορούν να κρύψουν το άγχος από το οποίο διακατέχονται για το ποσοστό των επερχόμενων εκλογών. Θα συγκεντρώσουν 5%; 5,5%;, ή θα κατακυλήσουν κάτω από το καταραμένο 4,5% των εκλογών του 2012;

Το συνδικαλιστικό κίνημα κατρακυλά στον ολισθηρό δρόμο της ανυποληψίας, της σήψης και της παράλυσης και για την κατάσταση αυτή ευθύνη έχουν όλες οι παρατάξεις που συμμετέχουν στην ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Τον ρόλο των Παναγόπουλων, των Πρωτοπαπάδων και των Κουτσούκων, ως πρακτόρων της αστικής τάξης μέσα στο εργατικό κίνημα τον γνωρίζουμε και γι' αυτό δεν περιμένουμε τίποτα από αυτούς. Το πρόβλημα όμως είναι, ότι αυτοί οι οποίοι - υποτίθεται - ότι παλεύουν για τον ταξικό προσανατολισμό του κινήματος, αποδείχθηκαν κατώτεροι των περιστάσεων, δεν μπόρεσαν να βάλουν φρένο στην πορεία εκφυλισμού του και απλώς παρακολουθούν την κατρακύλα, εγκλωβισμένοι στις αδιέξοδες και τυχοδιωκτικές πολιτικές που υιοθετήθηκαν στο πρόσφατο συνέδριο...

Τι κάνουμε;

Θα συνεχίσουμε έτσι βουβοί και άβουλοι να παρακολουθούμε το δράμα του ελληνικού λαού; Θα παρακολουθούμε άπραγοι τους νυν και μέλλοντες σφαγείς του να επιδίδονται στο αποτρόπαιο έργο τους;

Αρκετός χρόνος χάθηκε. Τα 4,5 χρόνια που πέρασαν από την υπογραφή του μισητού μνημονίου το Μάρτη του 2010, αποδείχθηκαν χαμένα. Κρίμα για τις μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις που ξεδιπλώθηκαν το 2010 - 2012, και περισσότερο κρίμα για τη διάψευση των ελπίδων του ελληνικού λαού, ο οποίος για μια στιγμή πίστεψε ότι με την μαζική του δράση θα μπορούσε να ξεμπερδέψει με τους εγχώριους και ξένους δυνάστες, βασιανιστές του.

Δεν φταίει βέβαια ο λαός. Άλλοι φταίνε...

Όμως αρκετά. Δεν μπορεί να χαθεί άλλος χρόνος, δεν μπορεί να συνεχιστεί ο εξανδραποδισμός του ελληνικού λαού, χωρίς να κάνουμε τίποτα.

Ο «ελληνικός» καπιταλισμός, ειδικά την περίοδο της κρίσης, έχει περιπλεχτεί σε ένα κουβάρι αντιθέσεων και αντιφάσεων, τις οποίες επιχειρεί να λύσει σε βάρος των ζωτικών συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Από την πλευρά του ο λαός, το λαϊκό κίνημα, πρέπει σήμερα να εντοπίσουν το περισσότερο αδύνατο σημείο του αντιπάλου και εκεί να επικεντρώσουν τις δυνάμεις τους.

Και δεν νομίζουμε ότι υπάρχει πιο αδύνατο σημείο για την αστική τάξη και το σύστημα πατρωνίας που έχει επιβληθεί στη χώρα μας, από αυτή καθ' εαυτή τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η τελευταία, τα χρόνια της κρίσης, αποκαλύφθηκε στα μάτια του ελληνικού λαού, αφκιασίδωτη, χωρίς πούδρες και μείκ απ. Εμφανίστηκε όπως ακριβώς είναι. Ένας στυγνός δολοφόνος, ο οποίος δεν διστάζει να κάνει και το πιο αποτρόπαιο έγκλημα προκειμένου να διασώσει τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων.

Είναι ο βασικός υπεύθυνος, ο ιθύνων νους και ο εκτελεστής της φονικής επιδρομής που έλαβε χώρα σε βάρος του ελληνικού λαού, όλων των λαών της Ευρώπης.

Θα μπορούσε να ρωτήσει κάποιος. Και το ΔΝΤ δεν έχει καμία ευθύνη; Το ΔΝΤ είναι συναυτουργός του εγκλήματος. Έχει βάψει και αυτό τα χέρια του σε αίμα αθώων.

Είναι όμως ζήτημα επιλογής. Δεν μπορείς να επιλύσεις ταυτόχρονα όλες τις αντιθέσεις που εμποδίζουν το λαό να δημιουργήσει μια νέα κοινωνία καθ' εικόνα των συμφερόντων και των αναγκών του.

Οι αντιθέσεις πρέπει να λύνονται μία – μία και με γνώμονα πάντα, πια είναι περισσότερο ώριμη για επίλυση.

Και δεν νομίζουμε ότι υπάρχει σήμερα πιο ώριμο, πιο αναγκαίο αίτημα από αυτό της ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ.

Το αίτημα αυτό έπρεπε να είχε τεθεί από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε η εφαρμογή των μνημονίων και συνάμα το δράμα του λαού μας. Δυστυχώς, εκείνοι από τους οποίους περίμενε κανείς να το προβάλουν και να δημιουργήσουν έτσι ένα μεγάλο λαϊκό ρεύμα με αίτημα την αποδέσμευση, αποδείχθηκε ότι φορούσαν μωπικά γυαλιά, δεν μπορούσαν να δουν πέρα από τη μύτη τους.

Δεν μπορούμε όμως να μείνουμε σε αυτά που δεν έγιναν, σε αυτά που χάθηκαν. Πρέπει να δράσουμε σήμερα, πρέπει να δράσουμε ΤΩΡΑ.

Να ηγήσει επιτέλους το προσκλητήριο σάλπισμα που θα οδηγήσει εκατομμύρια καταπιεσμένους να εισβάλουν και να ξεθεμελιώσουν την σύγχρονη Βαστίλη των ευρωπαϊκών λαών. Να ξεμπερδέψουν μια και καλή με αυτό το άθλιο οικοδόμημα του ευρωενωσιακού ιμπεριαλισμού.

Απευθύνουμε πρόσκληση σε όλους. Σε αριστερές και δημοκρατικές οργανώσεις, σε συνδικάτα, σε επαγγελματικούς και επιστημονικούς φορείς, στον απλό λαό, να ενώσουν τις δυνάμεις τους σε αυτό ακριβώς το σημείο. Της δημιουργίας των υλικών, οργανωτικών και πολιτικών προϋποθέσεων για την αποχώρηση της Ελλάδας από την λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο καθένας μπορεί να έχει τις διαφωνίες του στο ένα ή άλλο ζήτημα, στο πως ονειρεύεται την Ελλάδα του μέλλοντος. Αυτό δεν είναι κακό, ίσα – ίσα που είναι θεμιτό.

Στο μοναδικό σημείο που θα πρέπει να υπάρχει συμφωνία, είναι, ότι η Ελλάδα σαν χώρα, όχι μόνο δεν έχει μέλλον μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αντίθετα, η πάρα πέρα παραμονή της, θα έθετε σε σοβαρό και ίσως ανεπανόρθωτο κίνδυνο τα ζωτικά συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

«Καιροί ου μενετοί». Καλούμε κάθε πατριώτη, κάθε τίμιο άνθρωπο να συμμετάσχει στο προσκλητήριο της δημιουργίας ενός μεγάλου λαϊκού μετώπου πάλης για την απεμπλοκή της Ελλάδας από τα δολοφονικά γρανάζια του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού που μορφοποιείται στο σχήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

πηγή: Εργατικός Αγώνας